Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Pois puolueet!

Numero 42

Kansanliikkeen äänenkannattaja

3. XI. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Mitä merkitsee taistelu työväestä

Nykyajassa ilmenevä yhteiskuntataistelu on kieltämättä suurelta osalta taistelua työväestä. Sen voimme todeta kaikista niistä maista, jotka nykyisin ovat merkityt uusien aatteiden julistusmerkillä. Tämän taistelun on luonut huomattavan voimakkaaksi se, että pyrkimys **työväestön rivien kokoamiseksi ei enää ole yksipuolista.** Näihin asti on n.k. porvarillinen, tai sanoisimme mieluummin poroporvarillinen maailma jättänyt kaikki työväenkysymykset marxilaisten politikkojen hoidettavaksi, eikä sovi lainkaan ihmettellä sitä, että marxilaiset siten ovat aikoinaan saaneet muodostetuiksi laajoja "työväenpuolueita". Onhan

porvarillinen päivänpolitiikka ollut myöskin puolestaan ainoastaan luokkataistelupolitiikkaa.

Vasta ristiriitojen kärjistyttyä äärimmilleen on osa porvarillista maailmaa, nim. sen oikea kansallinen älymystö, havahtunut. Se on irtaantunut hengettömästä poroporvarillisuudesta ja alkanut luoda kansallisvaltiota. Ja se on huomannut, että tässä luomistyössä — vastakohtana marxilaiselle hävitystyölle — tulee olla mukana ja täysivertaisena tekijänä myöskin ja nimenomaan työväestö. Taistelu työväen saamiseksi mukaan kansalliseen rintamaan on kuitenkin ollut aluksi vaikeata. Siksi korkeat ovat siellä olleet ennakkoluulojen muurit, kiitos marxilaisprofeettain vuosikymmeniä kestäneen pimitystyön. On ollut vaikeata saada tämä pimitys selväksi laajemmille joukoille. Se on kuitenkin vasta ensimäinen tehtävä. Toinen yhtä tärkeä on valaa näihin joukkoihin uusi, kansallinen ja isänmaallinen henki. Sen luomiseen taas eivät jo yksistään käytännöllisistä syistä pysty entiset poroporvarilliset puoluejohtajat, kahdestakin syystä. Ensiksi: herännet joukot eivät suhtautuisi heihin ennakkoluulottomasti, ja toiseksi nämä puoluejohtajat itse eivät oiekaan kansallisen, kokoavan aatteen läpitunkemia, vaan riippuvat enemmän tai vähemmän kiinni omissa luokkataistelukatsannoissaan. Siksipä

uuden, kokoavan, kansallisen suunnan onkin täytynyt synnyttää keskuudestaan omat johtajansa,

jotka uskaliaasti ovat hyljänneet entiset poroporvarilliset katsomukset ja omassa itsessään täysin sulautuneet uuden ajan henkeen. He vain voivat ymmärtää työväenkysymystenkin laajakantoisen merkityksen ja myöskin ajan oloon saada työväen vakuutetuksi tämän hengen ja sen nojaisen työn välttämättömyydestä yhteiskunnan pelastamisessa sitä uhkaavalta, yhä kiristyneeltä luokkataistelulta.

Tällä hetkellä tämä uusi kansallinen henki, uuden valtakunnan luomisoppi, on jo kaikkialla saamassa puolelleen laajenevat joukot, ja myöskin työväen piireissä käy herääminen syvälti. Tämä on tietysti marxilaisjohtajille ilmeinen vaara, ja he ovat avanneet jatkuvan kiihkeän tulen kansallisia voimia vastaan käyttäen tässä apunaan mitä hurjimpia valheita ja vääristelyjä. Heidän jokapäiväinen huutonsa meillä Suomessakin päätyy aina siihen, että nämä "fascistiset vallankaappaajat" ovat susia lammasten vaatteissa, tekopyhiä petkuttajia, joille tärkeintä on työväenluokan saattaminen pariasemaan. He koettavat joukoilleen iskulausein selittää, että esim. IKL:n suunta on muka julkeinta ja häikäilemättömintä petosta. Ja tämän todistaakseen he ylläpitävät voimakasta esimerkkien esiintuontia m.m. Uudesta Saksasta, jossa nyt muka vallitsee "historian suurin ja verisin terrori työväenluokkaa kohtaan".

Nämä valheet menevät täydestä aikansa, mutta vain aikansa. Ne paljastuvat kyllä

samoinkuin aikoinaan ovat paljastuneet heidän valheensa Italiankin korporatiivisen yhteiskunnan muka kapitalistisesta diktatuuriluonteesta.

Erittäin mielenkiintoista tässä siltasaarelaisjohtajain harjoittamassa valheryöpyssä ja sen rinnan suoritetussa lehmäkauppa-asennoitumisessa on havaita, miten marxilaisjohtajillemme nyt taistelussaan pälleryntäävää kansakunnan pelastusliikettä vastaan kelpaavat lämpimiksi liittolaisiksi kaikki ne ennen verenimijöiksi ja sortajiksi haukutut poroporvaripuolueet, jotka näihin asti, täysin sopusoinnussa luokkataisteluperiaatteen kanssa, ovat olleet heidän "pahimpia vihollisiaan". Näistä on nyt tullutkin kiltejä, yhteiseen rintamaan suositeltavia apureita yhdessä marxilaisten kanssa "säilyttämään" tätä yhteiskuntaa, joka sosialistijohtajainkin lausuntojen mukaan vielä "tällä hetkellä" on varsin mainio "materialistisen kehityksen" temmellyspaikka, vieläpä siinä määrin, että

sasulaiset nyt jo ilkeävät vedota jopa isänmaahan ja raamattuunkin,

joiden nimessä "uhkaava suuri taantumus", lapualaisuus, on maahan lyötävä. Näin merkillisiin otteihin on jo saattanut pukeutua marxilaisten vallankumouspohjainen menettelytapapolitiikka.

Tämä kaikki johtuu siitä, että sosialistit näkevät laumojensa vähitellen hylkäävän johtajansa ja etsivän uusia kestäviä elämänarvoja vihattujen isänmaallisten puolelta. Tämä IKL:n työväenlähentyminen se on siltasaarelaisjohtajille karvas kalkki, jota he missään tapauksessa eivät haluaisi juoda. Muista maista he näkevät, että se kuitenkin tulee heidän juotavakseen, ja se heitä raivostuttaa.

Onhan heillä itsesäilytys- s. o. korkeiden palkkojensa säilytysvaisto.

Mutta jos tahtoisimme silloin tällöin lainata heikäläisestäkin piiristä jonkun sopivan siivekkään sanan, voisimme tässä yhteydessä julistaa: työväestö, hylkää vanhat epäjumalasi, sillä sinulla ei ole mitään menetettävänä, vaan voit kyllä voittaa. Me emme halua kuitenkaan lausua tätä sisältöä näin iroonisesti. Me sensijaan sanomme: tiedämme, että sinä et barrikaadin sillä puolen voita mitään, mutta

meidän riveissämme sinä varmasti voitat, voitat kaiken sen, mikä sinulle kuuluu isänmaaosuudestasi.

Sillä nyt luodaan aikaa, jolloin isänmaa ei enää ole jaettavissa minkään ryhmäkuntien kesken, vaan jossa isänmaa kuuluu kaikille, sillä edellytyksellä, että kaikki myös tietävät, mitä heidän isänmaan-rauhaansa sopii. Isänmaata ei oteta ilmaiseksi, sen eteen tulee jokaisen uhrautua. Mutta silloin isänmaan vartijat myös huolehtivat siitä, että jokainen isänmaantytär ja -poika tuntee tämän maan omakseen.

Tässä kohden meidän oppimme, meidän elämänkatsomuksemme eroaa kokonaan tähänastisista harhakuvitelmista sekä marxilaisuudesta että näivettyneestä poroporvarillisuudesta. Se on uusi voimallinen kansankokonaisuuden julistus,

elämän rohkeuden, elämän ylistyksen julistus nukkuvalle ja pelkurimaiselle sukukunnalle.

Se on syntynyt aikakausien harhaoppien opetuksista, yhteisen hädän ja yhteisten kohtaloiden puristuksesta, ja se vie yhteiseen kansalliseen täyteisyyteen. Siinä suunnassa ei tunneta puolueita eikä luokkia, ei herroja ja työväkeä, vaan tietoisesti rintarinnan yhteiseen päämäärään kulkevat Suomen kansalaiset, jotka ottavat ajan ristiaallokoista sen, minkä historian Nemesis on heille jo aikojen aiussa viitoittanut: eheän, luokattoman isänmaan. Tällä pohjalla ymmärtäen taistelu työväestä tulee olemaan yksi ratkaiseva tekijä lähiajan otteluissa — ja se tulee päättymään työväestön itsensä voittoon, siten, että työväki voittaa marxilaisuutensa ja saa itselleen isänmaan!

LIPPUMIES.

Liikealan työttömät!

Ilmoitushankintaan

halukkaita, pystyviä, jos mahdollista liikealoilla ennestään toimineita henkilöitä otetaan palvelukseemme eri puolilla maata. Toimen voi hoitaa joko pää- tai sivutoimena. Palkkiot edulliset riippuen työnsuorituksesta. Halukkaita henkilöitä kehoitetaan jättämään hakemuksensa todisteineen, suosituksineen ja hankintaehtoineen ensi tilassa konttoriimme, os. Seinäjoki.

LAKEUDEN SANA.

— **Niukkasen jutun** nykyistä vaihetta kosketellessaan lausuu Hämeen Sanomat (lapualaismielinen kokoomuslehti) m.m.: "Vielä omituisempaan valoon joutuu tämä rikollinen teko sen vuoksi, että siitä todennäköisesti olivat tietoiset eräät toisetkin valtiollisen elämämme johtomiehet, mutta siitä huolimatta sallivat tekoon syyllisen henkilön miltei kymmenen vuoden ajan esiintyä johtavissa asemissa valtiollisessa elämässämme, jopa pääministerinäkin, kuten esim. "Mäntsälän viikolla".

— **Mitä nyt?** Helsingin Sanomat käsitellessään presidentin veto-oikeuskysymystä, päätyy eräässä jutussaan lausumaan: "Hallituksen olisi ehkä syytä harkita sellaisen esityksen antamista eduskunnalle, jonka kautta tasavallan presidentin asemaa vahvistettaisiin sikäli, että hän ja eduskunta todella tulisivat tasavertaisiksi lainsäädäntötekijöiksi". Tämähän poikkeaa kokonaan patkulisuuntaviivoista. Vai olisiko tsiikissä presidentinpaikalle joku oma mies. Ehkä Bruno Jalander, jota jo äskettäin siihen patkulipiireissä on suunniteltu?

— **Vertauskohta sekin.** Mustista puseroista kiihtymystä järjestäessään kirjoittaa Lapin Kansa-niminen "porvarilehti" erikoisesti pappien IKL-intoa moittien. Pitäen sitä omalta kannaltaan masentavana, lehti vetää vertauskohdan loistavasti: "Maailman Vapahtajalle oli tällainen elehtiminen vierasta. Eivät myöskään historian suuret viisaat ole olleet turhan keikailun ja muotihulluuden kannattajia". Aseensa kullakin!

— **Kommunistien vaalitouhut.** Keskuslautakuntain hylättyä eri puolilla maata yht. parisensataa valitsijayhdistystä niiden kommunistisuuden takia, on suuri osa näistä päätöksistä saanut maaherrain vahvistuksen. Muutamissa kunnissa ei täten tulee yhtään vasemmiston listaa vaaleihin mukaan. Eivät näy demokraatit vieläkään uskovan, mitä rauhaan sopii.

— **Salakuljetus ja kommunismi.** Tunnettu kommunistijohtaja, ent. kansanedustaja Mauritz Rosenberg on palautettu maalle yritettyään puikkia Ruotsin puolelle. Hän kertoi olleensa vain — salakuljetusmatkalla. Miehen uusi kommunistipuuhajuttu on juuri päätöksen teon alla hovissa. Pakoaika siis oli hyvin valittu. Samassa jutussa haastettu kommunistikiho Jalo Siimes on kyllä ehtinyt päästä Ruotsiin, jossa nämä marxilaisjohtajamme, kuten tunnettua, saavat sekä turvakirjan että kansalliskeräyksellä haalittuja rahoja, tavallisesti noin 10,000 kruunua miestä päälle. Ruotsin kansan käsi on "karttuisa".

— **Hirveätä.** Kajaanin seminaarissa esiintyy mustissa puseroissa noin 50 % oppilaista, valittaa Keski-Pohjanmaa, lisäten, että koulussa on nyt alkanut kiivas taistelu laillisuusmiesten ja mustapuseroisten kesken. Mitä aseita, lyhyitä vai pitkiä tässä "taistelussa" käytetään, siitä ei lehti mainitse mitään. Muuten vaan on hirveän kauhuissaan. Syystäkin.

— **Eversti Pajarin juttu** tulee sotaylioikeudessa esille vuoden lopulla, koska asiakirjat vasta hiljattain ovat saapuneet sotaviskaalivirastoon.

OSTAKAA I.K.L:n ARPOJA.

Karhun käpälästä

Persoonapolitiikka ei kuulu kansanliikkeen tapoihin. Henkilöhaukunta on puolueitten heiniä. Eikä täältä juuri "pruukata" vastailla sikäläisiin humpukiseerauksiin. Vaihteeksi silloin tällöin joku pieni selvitys sentään.

Kolme vuotta ovat laillisuusritarien hampaissa olleet Kosola, Kares, Somersalo y.m. hakamiehemme, joiden saamista "kunnianimistä" kerääntyisikin jo valtava eepos. Eipä ihme, että siis koko kansanliikettä jo on alettu nimittää uusbolshevismiksi y.m.s. Ja yhä näkyvät lukuisat pienemmätkin kihomme olevan näiden humaanisten räkyttäjien paista-aiheena. Satuimme kuluneella viikolla silmäilemään taas eräitä sen rintaman päätorvia ja näimme siellä vahvasanaisesti reklamoitavan taas tätä Lakeuden Pasuunaakin, josta kiltti kiitoksemme. Tällä kertaa siellä on borstattu lehtemme toimittajan persoonaa sillä vanhalla Ilkan Jusun keksimällä sanatyylillä. Lehtemme joutui näet äskettäin sanaharkkaan Työn Äänen ryssäystävyyden kanssa, johon tämän vaasalaisen bolshevismin nuoresitaistelija, hänen kuninkaallinen korkeutensa Olavi Eronen suvaitsi vastata leimaamalla toimittajamme ties miksi punaiseksi, joka ihan oli heilunut kapinaliehtarina "milloin punaisten, milloin valkoisten ja nyt sinimustien puolella". Sattuikin niin vitsikkäästi, että juuri samana päivänä viime viikolla ilmestyi Suomen Vapaussota-nimisen lehden tuore numero, jossa sivulla 197 tosiaankin kerrottiin, miten tämä toimittaja Viita oli liehunut "punaisten puolella". Oli näet, silloin Heinjoen komendantin juhlallista arvonimeä käyttäen, johtanut erästäkin patrullia, joka kävi punaisten puolella, noin 20 km. päässä valkoisten kiilarintamalta. Kävivät Säiniön asemalla, ampuivat yhden vastahakoisen vahdin, katkoivat puhelinlankoja ja rikkoivat pahukset vielä rataakin, ihan noilla "saksalaisilla saippuoilla". Ja mikäli asianomaiset muistelevat, se retki olikin kokko vaarallinen, sillä patrulli sai niskaansa raesateen punaisten panssarijunasta. Onneksi siinä ei henkiparka sentään mennyt. Siinä tapauksessa naputtelisi näitä Lakeuden Pasuunan palstoja nyt joku toinen mies — ehkäpä itse etappiritari Artturi Leinonen, joka nyt käsiään hykerrellen lainailee kerrotunlaisia sensatioita Työn Äänestä, joita sitten taas itse Pää-Sasu lehdessään kertoilee omilla kommentaarioillaan varustettuina. Jonka jälkeen leikkiin yhtyy myöskin Turun Punasanomat, sillä selvähän on, ettei Urho Vilpittömän pidä puuttua tästä jalosta joukkueesta. Tämä Surun Sanomat tietää vielä jotain aivan uutta. Nim., että kun toimittaja Viita aikoinaan saapui Uuteenkaupunkiin sikäl. plaria kokoonpanemaan, niin hänellä oli knalli ja raitahousut, ja se kai oli hirmuinen synti. No, eihän siihen aikaan ollut muodissa vormupuku, paitsi sillä tietysti, joka tällaisia muotiasioita U:kaupungista Sanomille senttipalkalla nyt levereerailee, eräs vänrikki, joka oltuaan silloin tämän knalliipäisen lehtimiehen aputoimittajana sittemmin on kunnostautunut ensi luokan laillisuusritarina, ollen hänen "valtiovaltaa säilyttävät" otteensa ainakin U:kaupungissa Mäntsälän viikolta tunnettuja — ihan samoinkuin erään Ilkan toimittajankin, joka nosti ekilta eräistä kahvilajuttujen toisella korvalla kuunteiemisesta palkkaa kokonaista 50 mk. kuukaudessa. Kaunis sivutulo sekin. Paljonko tuon U:kaupungin bornilaisen tietotoimiston hoitajan palkkio oli, emme satu tietämään. Pieni kai se oli, koskapa täytyy nykyisin toimia muotipalstakirjailijana Toivolan Sanomissa, johon sivumennen sanoen on liittynyt nyt myös silloinen U:kaupungin Sanomain laitilalainen kirjuriharjoittelija Suomisen poikakin pudottuaan Turkuun Suomenmaa-vainajan korkealta toimitussihteerin tuolilta, niinkuin Tompan Tuomo Ilkkaan.

Tällä tavalla kautta rantain yhtyvät laillisuuspolut mahtavaksi valtaväyläksi, joka varmasti vie Roomaan. On siinä, kun näiden muotijuttujen yhtenäistä "pohjaa" ajattelee, koko hauska kokoomus: Työn Ääni—Ilkka—Demokraatti—Turun Sanomat, ja kaiken takana Suomenmaan haamu. Eipä olekaan ihme, että täällä Etelä-Pohjanmaalla kummittelee kummallinen huhu. Suomenmaan kuoltuahan on sen tilaajille, joita lienee ollut siinä tuhannen korvilla, jaettu Ilkkaa. Mutta nyt kerrotaan, että Ilkankin finanssit jo kuuluvat käyneen heikoiksi. Kerrotaan, että Ilkka löisi kintaat pöytään jo tämän vuoden aikana, ja tilaajille lähetettäisiin loppuvuodeksi siitä korvauksena Työn Ääntä (Pohjanmaan Kansaa). Tuleeko Jusu Leinosesta vai Neekeripoika-Vehkaojasta sitten Työn

Selvä kurssi

„Suhteet" suoriksi kokoomukseenkin

IKL:n tehtävät eivät vielä ole täysin selvinneet laajoille joukoille, vaikka toiminta leviääkin aaltorenkaan tavoin koskettaen yhä uusia ja uusia kansalaispiirejä. Nimenomaan tuntuvat vielä monelle epäselviltä suhteemme puolue-elämään. Kun vanha puoluehapatus on syvässä, eivät läheskään kaikki IKL:ään kuuluvat näy voivan ottaa täysin torjuvaa kantaa puolueisiin nähden, vaan riippuvat enemmän tai vähemmän vielä niiden tunnusten ympärillä. Erikoisesti on tämä huomattavissa niissä kokoomuspuolueen kannattajissa, jotka ovat liittyneet IKL:n jäsenistöön. Monet heistä näyttävät käsittävän, että IKL:n ohjelma on kokoomukselle "läheinen" ja että sen toiminnankin tulee käydä sitä varpaille astumatta. Tämä on tullut ilmi jopa eräissä IKL:n tilaisuuksissa pidetyissä julkisissa puheissakin samoinkuin se myös on hidastuttanut toimintaamme paikoittain sikäli, että tällaisia "kahden tuolin istujia" on joutunut aluksi paikallisyhdistysten", sitten jopa paikallisosastojenkin johtoasemiin. Siellä, missä näin on tapahtunut, ei toiminta ole lähtenyt etenemään järjestötyölle tarpeellisella ripeydellä, vaan on se yrittänyt aluksi jäädä vain paperitoiminnaksi, puolueiden tapaan. Mutta vaarallisinta tietysti on ollut se, että täten ainakin osa jäsenistöä on voinut saada päämääristämme kokonaan väärän kuvan. Onneksi nyttemmin onkin monissa piireissä toimitettu muutoksia osastojohtohenkilöihin nähden ja siten työ saatu käymään oikeilla raiteilla. Mutta nukkuviakin seutuja vielä on, johtuen osittain juuri mainituista syistä.

Tämä on asia, johon ymmärtääksemme on ajoissa kiinnitettävä tarkka huomio. IKL on lähtenyt taistelemaan ei ainoastaan marxilaisuutta, vaan myös kaikkea puoluehuijausta vastaan ja siten puolue-elämä jo sinänsä kuuluu sen vastustajiin, eikä IKL:llä voi eikä saa olla mitään lähempiä "suhteita" määrättyihin puolueisiin nähden. Senhän järjestötoiminnan tarkoituksena on juuri saada joukot valistustyön avulla irroitetuiksi puoluesilmäntekevien kutomista verkoista ja liittää heidät yhteen järjestäytyneessä ja elävässä taisteluvoimistossa, jollainen vain voi koota kansalaiset kaikista piireistä hedelmälliseen yhteistyöhön koko kansakunnan yhteisetua silmälläpitäen — vastakohtanaan puolue-elämän enemmän tai vähemmän peitetyt intriigit.

Tosin viime eduskuntavaaleissa IKL ei esiintynyt itsenäisenä, vaan miltei kaikissa vaalipiireissä oli vaaliliitossa kokoomuksen kanssa. Tästä asiasta ei oltu silloin vielä päästy täyteen selvyyteen — eihän meidän lähemmät ohjelmakysymyksemme silloin vielä olleet tulleet esille. Jos ne olisivat tulleet, ei kai kokoomuspuolue olisikaan vaaliliittoja muodostanut, vaan kenties siihen olisi ollut halukkaampi esim. maalaisliitto. Voimme pitää varmana, että vaaliliittoutuma viime vaaleissa ei ainakaan itselleen IKL:lle ollut eduksi. Se juuri kytki monien kansalaisten käsityksen ajatukseen, että IKL todella olisi eräänlainen "haarautuma" kokoomuksesta. Mutta kun nyt vielä kaiken tapahtuneen jälkeen kokoomuksen oikeistosiiven taholta (m.m. tri Virkkunen) koetetaan tällaista ajatuskantaa saada yleistetyksi, niin meidän on sellainen päättävästi torjuttava. Tätä kahdentuolin politiikkaa eivät kyllä IKL:läisiksi julistautuneet kansalaiset pidäkään yllä, mutta eräät kuitenkin suhtautuvat siihen välinpitämättömyydellä, joka on liikkeellemme turmiollista. Kun IKL nimenomaan hylkää kaiken seläntakaisen kabinettipolitiikan, niin on tässäkin asiassa otettava reilu kurssi. IKL ei ole mikään kokoomuksen "apuliike", mutta sanottakoon suoraan myös, että me emme tarvitse kokoomusta omaksi apuliikkeeksemme. Mieluummin toimimme aluksi pienemmällä joukolla, joka on varma kannastaan, kuin haalimme riveihimme mahdollisimman paljon epävarmoja, vanhan puoluehapatuksen leimaamia jäseniä, jotka vain joistain yleiskohteliaisuussyistä haluavat olla IKL-isänmaallisia, mutta todellisuudessa ajavat riveissämmekin puoluekanslioista tulleita määräyksiä.

IKL:n eduskuntaryhmä on tehnyt joukon aloitteita, joiden radikaalisuus on puolueiden mielestä peloittavaa. Ne juuri, jos mitkään, tulevat selventämään myöskin eri piirien suhdetta meihin. Jo nyt on nähty, että kokoomuspuolue esim. on huolestunut tulevasta kohtalostaan. Sen vasemmistosiiven lehti, Karjala, pitää yllä jatkuvaa tulta IKL:ää vastaan. On hyvä, että peli siltä puolelta on selvä. Mutta suurin osa kokoomuslehdistöä on nykyisin meitä vastaan n.k. hiljaisessa oppositiossa, oltuaan vaalien alla meidän "lämmin ystävämme". Meistä olisi parasta, että nämäkin ottaisivat vaan suoran asenteen, sillä emme luule, että lukijoitakaan voi sentään vuosimääriä pitää sokkosilla, niinkuin tähän asti. IKL:n aatteet ja sen hyökkäysvoima tulevat kyllä ajanmittaan viemään pohjan pois kokoomuksenkin alta, ja puolueelle itselleen luulisi selvän pelin varsinkin tässä tilanteessa olevan **parasta, sillä se pettyminen**, joka puolueeseen kuuluvat kansalaiset yhä enemmän johtajiinsa nähden valtaa, tulee olemaan sitä suurempi kuta enemmän aikaa kuluu. Selvä kurssi siltäkin taholta voi nyt pelastaa edes jotain pinnalle. Tosin on myönnettävä, että vielä tällä hetkellä puolueet pystyvät suureenkin vastarintaan syystä, että heillä, nimenomaan kokoomuksella, on käytettävissään rahan mahti, joka taas meiltä puuttuu. Mutta historia todistaa, että rahakaan, niin mahtava välikappale kuin se onkin, ei voi pelastaa kuolevia aatteita. Sensijaan tietoinen, mieskohtainen uhrautuvaisuus, sellainen mikä IKL:n jäseniä toisiinsa liittää, se lopulta perii voiton. Senvuoksi annammekin kaikille järjestöjohtohenkilöillemme kehoituksen: selvä kurssi!

TARZAN-romaanit on jälleen saatavissa!

Oltuaan useita vuosia loppuunmyytyinä ilmestyvät ne nyt uutena **huokeahintaisena kokonaispainoksena** tarjotakseen jälleen kymmenilletuhansille lukijoille **erinomaista jännityskerrontaa.**

12 osaa

kukin 15 mk. hintaisena ilmestyy nyt nopeasti. Saatavissa jo kuusi osaa. Kukin osa oma kokonaisuutensa, vaikka päähenkilö on sama ihmeolento.

Aikaisempia painoksia myyty Suomessa yli 200,000.

Kysykää kaikkialta missä kirjoja myydään.

KANSALLINEN VAPAUS JA VALTIOLLINEN ITSENÄISYYS

ovat päämääriä, joita kaikki valveutuneet sivistyneemmät kansat tahtovat saavuttaa. Suomalaiset sen saivat vasta vuonna 1918, jolloin ryssä maastamme poisajettiin. Mutta siinä määrin oli ryssäläisyys kansamme erääseen osaan imeytynyt, että vielä tänäkin päivänä jos jonkinlaisia Pentikäisiä keskuudessamme työskentelee maanalaisessa toiminnassa ryssäläisen saastan levittämiseksi kautta maan, eikä tästä loppua saada, ellei vihdoinkin luovuta tällaisia hemmoittelemasta ja ellei tehdä loppu niistä "herraspäivistä", joita moisilla henkilöillä on tarjona Tammisaaressa, kun sattumalta joutuvat kiinni ja rikoksistaan tulevat tuomituiksi. Jokainen rehellinen Suomen kansalainen ymmärtänee, että henkilö, joka maassamme vehkeilee ryssän kätyrinä kansallisen vapautemme ja valtiollisen itsenäisyytemme tuhoamiseksi, tekee itsensä syylliseksi rikokseen, joka ansaitsee kuoleman.

Kansalaiset! Toimikaamme niin, että rikoslakiimme saadaan se muutos, että valtiopetokseen ja maankavallukseen syylliset tuomitaan kuolemanrangaistukseen, joka ehdottomasti toimeenpannaan. Ellei näin tapahdu, ei tule loppua ryssän lahjomiskylvöstä Suomessa ja kalliilla hinnalla saavutettu itsenäisyytemme on pian menetetty.

JOUKKO ISÄNMAALLISIA SUOMEN KANSALAISIA.

IKL:n kurssi- y. m. toimintaa

IKL:llä on tähän asti ollut kolmet maata käsittävät johtajakurssit. Varsinaiset järjestöjohtajakurssit on pidetty Vanajassa ja Antreassa, ensimäiset puhujakurssit Helsingissä. Kolmannet järjestöjohtajakurssit alkoivat perjantaina Oulussa. Osanottajia näillä kursseilla on etupäässä Pohjois-Suomen IKL:n jäseniä, mutta osa myöskin etelämmästä, kaikkiaan aluksi jo 80. Kursseja johtaa ev. l. Susitaival, apunaan luennoitsijoita kuten aikaisemmillakin kursseilla, joiden ohjelman mukaisesti niiden sisältö muutenkin on järjestetty.

Paitsi näitä, ovat kurssitoiminnassamme huomattavana tekijänä piirittäin pidettävät johtajakurssit, joita tähän mennessä on ollut Etelä-Hämeessä, Viipurin seudun piirissä ja Uudenmaan piirissä. Niitä tullaan lähiaikoina ulottamaan mahdollisuuden mukaan kaikkiin jo toimiviin piireihin. Ryhmänjohtajakursseja on ollut jo useammassakin piirissä, kestäen ne muutaman päivän, ja on sellaisia parhaillaan järjestelyn alaisena eri puolilla maata. Muutamissa piireissä onkin toistaiseksi hiljennetty varsinaista juhlatoimintaa ja sensijaan on pantu pääpaino osasto- ja ryhmäaineksen kasvatukseen. Mutta mikäli uutisista saattaa päätellä, ei juhlatoiminta koko maan huomioonottaen ole sekään vähentynyt, sillä nyt pidetään yhä laajenevia kansalaisjuhlia monissa seuduissa, joissa niitä näihin asti ei ole ollut.

IKL:n rivimiehet kiinnittävät tätä nykyä suurimman huomion paitsi omissa ryhmä- y.m. tilaisuuksissa käynteihin, IKL:n lehtien levitykseen, arpojen myyntiin ja IKL:n joululehden levittämiseen. Nimenomaan naisten toiminta näissä merkeissä on kesästä alkaen huomattavasti laajentunut.

IKL:n Joulu

on uutuus tämän vuoden joululehtien joukossa. Lehden päätoimittajana on kirjailija, kirkkoherra Arvi Järventaus. Kansilehteä somistaa taiteilijapari Borg—Lindforssin sinimustin värein laatima kaunis Neitsyt Maria-aihe. Uskonnollisaiheisia kirjoituksia laativat Kares, Muroma, Malmivaara, Kivenoja ja Tapaninen ja poliittisluontoisia IKL:n johdon jäsenet ja kansanedustajat. Kaunokirjallisesta puolesta huolehtivat Koskenniemi, Järventaus, Paulaharju, Maila Talvio, Haarla, Oravala, Karimo, Elenius y.m. Säveltäjämestari Sibeliuksesta kirjoittaa Martti Paavola ja Paavo Raitio säveltää Heikki Asunnan sanoihin uuden marssilaulun. Taiteellista arvoa lisäävät vielä prof. Sjöströmin taidejäljennös ja taiteilija Tuhkan piirtämät vinjetit ja pikapiirrokset.

IKL painattaa tänä vuonna myös omia joulu- ja uudenvuodenkortteja.

— **Sotilasvakoilusta** syytetään Viipurin hovioikeudessa parhaillaan 14 kommunistia. Jutun käsittely on salainen.

— **Elannon auto** kiertelee kaupoilla edelleen, vaikka itse Tanneria äskettäin sakotettiinkin kulkukaupasta. Mikäli kerrotaan, ovat viranomaiset hankkeissa asettaa hra Tannerin uudelleen syytteeseen.

Sinimustat aiheuttavat "syvää huolestumista"

Mutta me emme hätkähdä isänmaallisen hengen leviämistä nuorisoon

Eräällä paikkakunnalla on herättänyt "syvää huolestumista lasten vanhemmissa" se seikka, että siellä toimii Sinimustien paikallisosasto. Nämä "huolestuneet vanhemmat" ovat kääntyneet kouluhallituksen puoleen tiedustellen, onko "vanhempainneuvostolla joitakin velvollisuuksia tässä asiassa". Tämä vetoamus ei tietenkään ollut turha. Tietysti kouluhallitus oli valmis ryhtymään toimenpiteisiin ja vaati koulun johtokunnalta selitystä asiasta. Emme toistaiseksi tiedä, mihin suuntaan asiat kehittyvät, mutta tuskinpa voi muuta ajatellakaan kuin että sinimustien paikallisosasto määrätään lakkautettavaksi, ja kenties tuo päätös koetetaan varmistaa erottamalla muutamia oppilaita koulusta. Sehän on tavallinen asiain kulku.

Mikä sitten on tuo kauhea poliittinen tekijä, joka villitsee nuoria ja huolestuttaa "lasten vanhempia"? Eikö löydy voimaa sen tuhoksi?

Ken sinimustien keskuudessa on työskennellyt, hän on vakuutettu siitä, ettei sitä intoa, mikä noissa nuorissa on, voida väkivallallakaan saada sammumaan. Sinimustat eivät ole kokoontuneet yhteen ja perustaneet murtumatonta veljesliittoa jonkun vähämerityksellisen poliittisen kysymyksen vuoksi. He eivät ole ryhtyneet toimintaan minkään sellaisen tekijän vaikutuksesta, joka innostaa hetken, kunnes sen vaikutus taas häviää. Sinimustien toiminnan innoittajana ja voimien antajana tällaisina vaikeinakin aikoina on ollut puhdas isänmaallinen henki, joka ei pelkää uhrauksia, ja horjumaton tahto toimia koko Suomen heimon hyväksi. Siinä ovat sen poliittiset ja "kasvatukselle vaaralliset" vaikutteet. Kun vielä ottaa huomioon, että tuo "vahingollinen" järjestö toiminnassaan vaatii jäseniltään kristillissiveellistä kuria ja järjestystä, niin ei ole lainkaan ihmeellistä, jos vielä useinkin sattuu sellaisia yllätyksiä, että sinimustien henki ei häviä. Kun isänmaallinen tuli syttyy nuoressa sydämessä, ei sitä voida hevillä sammuttaa. Korkeat ihanteet ja kalliit päämäärät antavat aina uusia voimia, ja niiden kitkeminen on varmaankin tuleva työlääksi. Nuori uhrautuva mieli ja luja tahto ovat tekijöitä, joiden merkitystä ei koskaan voida liian suureksi arvioida.

On muuten varsin murheellista, että tällainen sivuvaikutteista vapaa isänmaallinen toiminta, joka tapahtuu kristillis-siveellisessä hengessä, on tullut nyt poliittisen vainon kohteeksi. Poliittisena tuo toiminta kielletään ja ollaan valmiit siihen osallistuvia erottamaan koulusta, sillä se on kouluhallituksen tahto. Koululaiset tahdotaan pitää erillään päivänpolitiikasta, eikä meillä olekaan sitä vastaan mitään, mutta muistakoot nuo henkilöt, jotka tuollaiseen katkeraan toimintaan ovat ryhtyneet, että he itse ovat olleet valmiit koulujen kautta levittämään katkeruutta isänmaallisen kasvatuksen saaneisiin nuoriin. Toisten kimppuun hyökätään, mutta itseltä ei vaadita mitään. Esimerkkinä mainittakoon, että tuossa samassa koulussa, missä nyt muka "kasvatuksellisia haittoja" aiheuttava sinimustien toiminta tapahtuu, kävi henkilökohtaisesti puhumassa eräs hyvin tunnettu ministeri viime talvena poliittisesta tilanteesta. Tämä ei tietenkään merkitse mitään, sillä onhan ministerillä oikeus puhua, mitä haluaa ja missä haluaa, mutta jos puhujana esiintyy joku Isänmaallisen Kansanliikkeen jäsen, niin silloin ovat asiat toisin. Tietenkin silloin käytetään kouluja "kiihoituksen" välikappaleina, mutta ei muulloin. Tästäkin on selvä esimerkki viime keväältä vielä muistissa.

Sinimustien toiminta kiellettiin kouluhallituksen taholta v. 1930. Miksi se tarvitsi kieltää uudelleen muutama kuukausi sitten? — Vastauksen tuohon antavat ne muutamat seikat, mitkä edellä mainitsin sinimustien toiminnan innoittajiksi. Ne ovat antaneet tähän asti intoa ja lujuutta kestää hyökkäykset, ja niin on tapahtuva nytkin. Isänmaallinen toiminta ei nuorten keskuudessa lopu niin kauan kuin siinä säilyy horjumaton tulevaisuudenusko ja uhrautuva isänmaallinen henki. Lopetettakoon poliittinen toiminta ja "poliittisten tilanteiden" selostus kouluissa, mutta lopettakoot sen ensiksi ne, jotka ovat säälittävän "huolestuneita" sinimustien toiminnasta. Mutta sekään ei voi eikä saa isänmaallista toimintaa ikinä sammumaan. Sen on tulevaisuus näyttävä.

Isänmaa kutsuu nuoria tunnuksiensa ympärille, emmekä voi epäillä, etteikö tätä kutsua noudatettaisi vastuksista huolimatta. Horjumatonta ja uhrautuvaa on isänmaallinen henki.

Ilkka.

I.K.L:N KANNATTAJAT OSTAVAT TAVARANSA
I. K. L:n Kauppa Oy:stä
Helsinki, Kluuvik. 8, huon. 51. P. 26404. Sähköos. Ikloy., Helsinki.
Auki 9—16,30. Lauant. 9—15,30.

— **Yhä uusia.** Kuopiossa pidätetty "tuntematon työmies" on osoittautunut Nivalasta olevaksi Ville Aitto-ojaksi, joka v. 1929 jälkeen on Venäjällä suorittanut tunnetun "yliopistokurssin" ja sitten v:sta 1933 ollut komennuksella Suomessa. Hänen apurinaan on pidätetty piiriorganisaattori Martti Simonen.

—**Vaihtoi karvaansa.** Helsingin kaupungin raastuvanoikeus on kumonnut Helsingin Työväenyhdistyksen lakkauttamista tarkoittavan kanteen. Oikeus kyllä myöntää, että yhdistys on vielä v. 1930 lopulla ollut kommunistien johdettavana, mutta sittemmin muuttunut. Nykyinen karva on sos. demokraattinen. Sehän on selvä.

— **Vuosisadan hienoin vitsi,** vaikka tosi: Nobelin rauhanpalkinnon saajain ehdokkaiden joukossa mainitaan ulkomailla myöskin Neuvosto-Venäjän ulkoasiainkomisari Litvinov. Ihan vakavissaan.

— **Voimamiehiä.** Eräs vitsikkääksi yrittävä sanankäyttäjä Keski-Pohjanmaassa (maal.) lausuu kansanliikkeen lehdistön tyylistä: "Kaikkien aikojen mestareiksi ovat tässä kohonneet Somersalon everstin ja ystävämme Vilho Viidan toimittamat aviisit, joskin kansanpuolueen Haapasen Jussi harrastuksiensa puolesta pyrkii väellä ja voimalla ennätyksen kimppuun, riittämättä kuitenkaan kyvyissä ja valhettelemisen taidossa edellämainituille julkisen sanan voimamiehille". Komea atribuutti, tuo viimeinen, jotta tattis vaan!

— **Prinssi August Wilhelm** on äskettäin pitänyt huomattavan puheen Nürnbergissä. Puheen ydin oli: "Taistelemme nyt kunnian, vapauden ja leivän puolesta. Me emme tule sallimaan kenenkään, emme edes englantilaisten ja ranskalaisten, tuhota vallankumoustamme.". Samassa tilaisuudessa piti puheen prop. joht. Holz lausuen m.m., "ainoat henkilöt, joita Saksassa nykyisin sorretaan, ovat juutalaiset keinottelijat ja roistot. "Tässä maassa keinottelijat vedetään pian hirsipuuhun ja juuri sen vuoksi juutalaiset nyt poistuvat Saksasta".

TUKEKAA I.K.L:n TOIMINTAA.

Äänen "toimitukseen liittyneitä", sitä ei huhu varmista, mutta onhan se paikka varattuna esim. Helsingin Sanomain Seinäjoen paikallistoimistossakin, jonka hoitaja, joka aikoinaan hänkin tuli Ilkasta, kuuluu olevan kireissä väleissä Erkon kanssa lähetettyään täältä Seinäjoelta sinne Ludviginkadulle viikottain uutisia, joissa ei ole perää ei häntää. Kuten esim. siinä, että täkäl. lääninsairaalassa kuolleet pruukaisivat nousta kellarissa kävelemään ja aamupuuroa huutamaan.

Joo, sellaista se on, pojat. Kuoleman edellä käy silmissä jos jonkinlaisia näkyjä. Toiset näkevät unta kanteleesta, toiset puukosta.

Mutta ehkäpä jo lopetamme. Te uuskaupunkilaiset lukijamme, sanokaahan terveisiä sinne vänrikille, että meillä on vielä se knallikin jälellä. Ja kun hän nyt on täysin laillinen siviilimies ja me vuorostamme vormussa, niin kyllä me jalomielisesti voimme sen knallin hänelle lahjoittaa, muistoksi yhteisestä uutismetsästyksestä. Ellei hän itse uskalla panna pääkuorelleen näin kapinallisen miehen lahjaa, niin antakoon sen U:kaupungin museolle, kun itse muistaaksemme on sellainen museotavarain harrastaja. Niinkuin museoaatteidenkin. Oi terve patkuli!

Karhunpenikka.

Me luemme

lehteänne nimenomaan sentähden,

että se kiinnostaa meitä. Siinä on oikea isänmaallinen henki. Se sanoo sanansa jämerästi ja suorasti, ei ole liian räikeä, mutta kuitenkin ajanmukaisen repäsevä. Puoluelehtien toimitustapa, olkoot ne paksujakin painoksia, on harmaata erämaata niinkuin niiden politiikkakin on

harmaan erämaan politiikkaa

eikä sellainen enää vetele nykyisessä Suomessa, kun luodaan uutta, kestävää ja tulevaisuuteen tähtäävää elämänkatsomusta.

Painakaa päälle,

kyllä se vaivan maksaa

Omasta puolestani toivoisin, että Lakeuden Sana leviäisi jokaiseen IKL:n tunnustajan kotiin, sillä me tarvitsemme päivälehtien ohella tällaista valkoisen politiikan iskulehteä.

*

Näin kirjoittaa meille eräs lukijamme, joka on seurannut kansanliikkeen mukana sen alkuvuosista lähtien.

Omasta puolestamme huomautamme, että tällainen viikkolehti luetaan tarkkaan, koska se sisältää

omaperäisiä poliittisia katsauksia

jotka viikoittain ajankohtaisesti valittuina on kiteytetty mielenkiintoiseen muotoon jättämällä pois kaikki tarpeeton jaarittelu. Tällainen

lehti luetaan "kannesta kanteen",

joten sen viikoittain antama sisältö tulee erinomaisen halvaksi. Lehti maksaa ensi vuonna

vain 40 mk.

joten sen voi tilata jokainen varattominkin IKL:n rivimies ja nainen. Lisäksi ovat vuositilaajamme

ilmaiseksi vakuutettuja Smk:n 5000:—

edestä Tapaturmavakuutus Oy. Louhessa tapaturmaisen kuoleman varalta ensi vuoden aikana — erikoisetu, joka sopii ottaa huomioon.

Asiamiehiksi otamme

luotettavia henkilöitä maan eri puolilta. Pyytäkää konttoristamme, os. Seinäjoki, asiamiesohjeet ja Te ette tule katumaan kauppaanne.

Tilauksia vastaan ottavat

paitsi asiamiehemme maan kaikki postikonttorit ja Rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät.

Tunnuksemme ensi vuodelle

LAKEUDEN SANA

jokaiseen tosi-isänmaalliseen kotiin

Vakooja-keskukset

Kansainvälisen suurvakoilijattaren rva Martinin jutun yhteydessä on Suomenkin kansalle alkanut vähitellen selvitä vakoilun kansainvälinen luonne. Olkoonpa rva Martinin toiminta mitä hyvänsä, sekin on kiinnittänyt lehdistön, myöskin naapurimaidemme lehdistön huomion näihin asioihin. Siinä suhteessa on ulkolaisissa lehdissä ollut sangen mielenkiintoisiakin tietoja, m.m. tärkeistä vakoilukeskuksista. Eräälle tukholmalaiselle lehdelle on kerrottu, että juuri rva Martin on aikaisemmin ollut tunnettu Berlinissä, silloin kun Saksassa vielä oli sosialidemokraattinen hallitus. Berliinissähän toimi, kuten yleisesti tiedetään, m.m. neuvostoliiton vakoilukeskus, joka sitten Hitlerin valtaan tultua on siirtynyt pohjoismaihin. Juuri samoihin aikoihinhan rva Martinkin sieltä on poistunut. Nykyisin kerrotaan ryssien erään tärkeän vakoilukeskuksen olevan Tukholmassa, ja Oslossa myös pitäisi olla joku samanlainen keskus — minkä maan, sitä ei uutisissa lähemmin selvitetä. Kaikessa tapauksessa voi yhteenvetona merkitä sen huomattavan tosiasian, että maissa, joiden hallitus on punainen tai vaaleanpunainen, kansainvälinen vakoilutyökin menestyy paljon paremmin kuin täysin kansallisissa valtioissa. Sehän onkin luonnollista, sillä marxilaisuus ja sen liehittelijät ovat ennenkaikkea kansainvälisiä ja katsovat sormien läpi kaikkea sellaista toimintaa, mikä pelkää päivänvaloa.

Onkohan mitään asiayhteyttä siinä, että meillä viime vuosina näyttää pesiytyneen erittäin suurta vakoilutoimintaa, juuri viime vuosina, jolloin maata on hallittu mahdollisimman — liberaalisesti ja vapaamielisesti?

— **"Edistäkäämme sosialidemokratiaa kaikkialla,** mutta varokaamme, etteivät laajat kansankerrokset huomaa, että sosialismi suojelee juutalaisten pyrkimyksiä ja etteivät vastustajamme saa aihetta leimata sosialisteja juutalaisten rengeiksi". (Juutalainen Kansanlehti — Jüdisches Volkblatt — 3. 8. 1899.)

— **Puolustusliittoa** Suomen, Viron ja Latvian välillä ehdottaa Viron vapaussodan aikuisten merivoimain päällikkö amiraali Pitka. Hänen mielestään liitto olisi takeena rauhan säilyttämiseksi Suomenlahdella ja Itämerellä.

Pula-ajan kuvia

Eräät papit kulkevat nyt talosta taloon verokuitteja vastaan viljaa keräten.

Ilta-Sanomille on opetusministeriöstä kerrottu, että Oulun läänissä on jatkuvasti seurakuntia, joiden sielunpaimenet eivät ole saaneet kokonaiseen vuoteen palkkojaan. Puheenolevat pitäjät ovat n.s. pulapitäjiä. Näitä kirkollismaksunsa suorittamatta jättäneitä seurakuntia ei ole ainoastaan jossakin Oulun läänin syrjäkolkilla, vaan vieläpä itse Oulun kaupungin ympäristöpitäjätkin ovat seuranneet esimerkkiä. Erittäin huonoja pitäjiä tässä suhteessa ovat m.m. Oulunsalo, **Kempele ja Säräisniemi,** ja kaiken kaikkiaan on Oulun läänissä 20 sellaista pitäjää, joiden papit eivät ole saaneet palkkojaan, niin että opetusministeriön on täytynyt auttaa heitä.

— On selvää, että näitten pulapitäjien papit ovat suoranaista hätää kärsimässä. Heillä on tosin kaikilla pieni puustellinsa, mutta siitä saadut tulot eivät luonnollisestikaan riitä kokonaisten perheitten menoihin. Hädin tuskin saadaan lehmä, kaksi pidetyksi ja siten hankituksi edes maitoa.

Että papeilla ja heidän perheillään todella on puute jopa syötävästä, sitä todistaa m.m. se seikka, että papit kulkevat talosta taloon ja keräävät kirkollisverokuitteja vastaan viljaa.

Tämä ei kylläkään ole aivan oikein tehty. On nimittäin otettava huomioon, että verokuitteihin sisältyy muutakin kirkollista veroa kuin papin palkkaus, mutta hätä ei lue lakia. Kun pappi välistä käy kuulemassa palkkaansa, saatetaan hänelle olla suorastaan röyhkeitäkin. Esimerkkejä tästä on useampiakin, kerron niistä yhden. Erääseen pitäjään valittiin jokin aika sitten papiksi miltei yksimielisesti seurakunnan entisen kirkkoherran poika. Nyt hän ei ole saanut puoleen vuoteen palkkaansa. Hänellä on suuri perhe. Tarvitaan vaatetta, ruokaa, koulumaksuja. Lopulta kirkkoherra meni kirkonisännöitsijän luokse ja pyysi palkkaansa. Sitä hän ei kuitenkaan saanut, vaan kirkonisännöitsijä jopa sanoi:

"Kylläpä kirkkoherra on ahne, kun hakee palkkaansa. Kyllä teidän pitäisi tulla toimeen ilman sitäkin. Teillä on velaton virkatalo, meillä vain velkaiset torppamme ..."

— **Teatteri Kaleva, Seinäjoki,** suomalainen elokuva, Erkki Karun uusi filmi "Voi meitä! Anoppi tulee". Juoni on kokonaisuudessaan hupaisa. Anoppimuori esiintyy tässä varsin "korkeassa potensissa". Hullunkuriset kohtaukset seuraavat toinen toistaan ja vuoropuhelussa paukahtelee vitsejä ja sutkauksia.

Ilmajoen Maantuote Oy.

ILMAJOKI, puh. 2.

Ostamme **rukiita, ohria** (Binders-, Primus-, Kulta- ja Vega-laatuja), **kauroja, perunia** ja **heiniä.**

Partian suuruus hintatarjouksineen osotettava.

8 MILJOONAA MARKKAA

työväen kokoamia varoja

siirrettiin kommunisti-järjestöille

Sen johdosta, että kansanedustaja Väinö Tanner eduskunnan istunnossa yhdistyslain muuttamista koskevassa käsittelyssä m.m. lausui, että lakkautettujen yhdistysten omaisuudet sellaisissa tapauksissa, jolloin ne valtion puolesta asetetaan toimitsijamiesten hoidettaviksi, hupenevat aivan kuin tina tuhkaan ja että näin näyttää käyvän esim. lakkautetun Suomen Ammattijärjestön omaisuuden, josta ei tule jäämään, ei valtiolle eikä ammatillisille järjestöille, minkäännäköistä iloa, on STT tiedustellut asiaa Suomen Ammattijärjestölle määrätyltä selvitysmieheltä, varatuomari V. Bangilta.

Varatuomari Bang huomautti, että kun Ammattijärjestölle määrätyt selvitysmiehet Helsingin kaupungin raastuvanoikeuden elokuun 17 p:nä 1931 antaman päätöksen perusteella määrättiin heti hoitoonsa ottamaan sanotun järjestön ja siihen kuuluneiden jäsenyhdistysten pesät, voivat selvitysmiehet todeta, että pääasiallisin osa Ammattijärjestön omaisuutta, käteisvaroja ja talletuksia noin 8 milj. markkaa, oli kommunististen ammattiyhdistystoimitsijain toimesta jo vuotta aikaisemmin joko vähän ennen tai jälkeen sisäasiainministeriön antaman väliaikaisen toimintakiellon, siirretty ja lahjoitettu Ruotsin, Norjan ja Tanskan ammatillisille järjestöille tai Suomen kommunistisille puoluejärjestöille ja Suomen ammattiyhdistysten keskusliittoon kuuluville ammattiyhdistyksille. Selvitysmiesten haltuun joutui täten vain rippeitä ammattiyhdistysten käteiskassoista, jonkin verran konttorikalustoa, osa tili- ja pöytäkirjoista, mikäli niitä ei ollut revitty ja hävitetty, arvottomia arvopapereita ja velkakirjoja, jotka nekin oli kaikenlaisin valeoikeustoimin siirretty ennenmainituille lahjansaajille sekä enimmäkseen suhteellisen arvottomia ja vaikeasti realisoitavia velkaisia työväentaloja. On totta, että Ammattijärjestön pesä on huvennut kuin tina tuhkaan, kun selvitysmiehet saivat sen hoitoonsa, mutta ei suinkaan selvitysmiesten pesänhoidon vuoksi, kuten edustaja Tanner rohkenee väittää, vaan kommunististen toimitsijain ja näitä lähellä olevien yhdistysten ansiosta. Edellämainitusta myöskin jo selvenee, että juuri herra Tannerin mainitsemilla ammattiliitoilla on ollut eniten iloa Ammattijärjestön pesästä.

Marxismin kahdet kasvot

"Ohjelmamme vaatii teeskenneltyä osallistumista työläisten aseman parantamiseen. Mutta todellisuudessa meidän täytyy vallata itsellemme koko työväenliike ja johtaa sitä. Työläislaumojen sokeus ja taipumus seurata arvostelutta johtajien sinkoilemia iskusanoja tekee heidät helposti pyydystettäväksi saaliiksi ja välineeksi meidän päämäärämme saavuttamiseksi. **Meidän täytyy mahdollisimman paljon aikaansaada köyhää kansanainesta ja paiskata se sitten rahamiesten mahtivallan alle.** Siten saamme työläislaumat kiihotetuiksi **kapinaan** sinä hetkenä, jolloin suvaitsemme sen tehdä. (Huom.! juutalaisen Trotskin kapinakäsky Pietarista Suomeen.) Me ajamme työläisjoukot yhteiskunnallisiin **mullistuksiin ja vallankumouksiin,** ja jokainen romahdus edistää mahtavasti meidän omia harrastuksiamme ja kuljettaa meitä nopeasti maailmanvaltiuteen".

(Sos. dem. johtaja, juutalainen Adolf Bauer.)

---

maassa makaavat kaatuneet. Vaiteliaina ja väsyneinä istuu kaksi soturia.

Toinen, vanhempi, virkkaa vieressään istuvalle: "Sotaretkillä saattaa soturikuningaskin kaatua ja Kaarlein suvun maineikkain tähti sammua". Nuori soturi vastaa: "Ehkäpä ei Kaarle vielä kaadu, eivätkä usvat himmennä voittoon syntyneen onnensuosikin tähteä".

Hetkisen kuluttua siirtyi kahden soturin keskustelu kaatuneisiin tovereihinsa ja ikäänkuin havahtuen nousivat he seisoalleen. Vanha karoliini sanoi: "Kaatuneet ovat Pietari Langströmin maineikkaat soturit. Kaarlein kasvattamat, kuulut karoliinit. Uskolliset ja urhoolliset kuninkaan miekkamiehet".

Mutta Arvi Hannunpojan mieltä painoi surullinen aavistus Langströmin kohtalosta. Niinpä hän virkkoikin vieressään seisovalle vanhalle soturitoverilleen: "Kaatuikohan Langström? Koetetaan hänet löytää täältä kaatuneiden joukosta".

"Käydäänpä etsimään. Aavistan Langströmin kohdanneen loppunsa karoliinien tavoin", sanoi vanhus surunvoittoisella äänellä, alkaen Arvi Hannunpojan kanssa astella jäällä makaavien kaatuneiden keskelle, joita joukottain kauheassa epäjärjestyksessä virui kaikkialla taistelupaikalla.

Saavuttuaan keskelle tiheimpää joukkoa löysivät he sieltä Langströmin pahasti haavoittuneena.

Huomattuaan, että hän vielä eli ja oli tajuissaan, haki Arvi Hannunpoika käsiinsä kaatuneilta kahdet sukset, jotka sitoi vyöhihnoilla kiinni toisiinsa. Niiden päälle asetettiin nyt kuolettavasti haavoittunut kaarlelaispäällikkö, jota Arvi Hannunpoika alkoi varoen vetää. Niin lähdettiin kulkemaan Fredrikshaldin lahden rantajäätä pitkin Ruotsin rajalle päin, vanhan karoliinisoturin hiihtäessä perässä.

Näin kuljettiin hiihtäen lahden jään vastakkaisella rannalla olevaa Ruotsin rajaa kohti ja aikaisin aamuhämärässä noustiin rajaviivan yli Ruotsin puolelle, lähellä rantaa olevaan kirkonkylään, josta matka suunnattiin kirkon vieressä olevaan pieneen pappilaan.

Pappilan pihalle saavuttua astui Arvi Hannunpoika kiireesti pois suksiltaan ja kumartui suksipaareilla lepäävän, haavoittuneen päällikkönsä puoleen nähdäkseen, kuinka hän jaksaa. Haavoittunut, joka makasi paareilla liikkumattomana, huomasi soturitoverinsa ja kysyi: "Olemmeko tulleet Ruotsin puolelle? Onko joukostamme muita jäljellä, paitsi me kolme?" Puhuteltu vastasi: "Kyllä pieni osa pelastui, siliä kuulin joukkomme jäännösten hiihtävän lahden jäätä Ruotsin puoleista rantaa kohti. Mutta suuri oli norjalaistenkin tappio". Sitten haavoittunut pidätetysti voihkaisi ja lausui vaivoin kuuluvalla äänellä: "Alkaa olla kovin kylmä ja uuvuttaa, mutta ehkä tästä vielä nousen".

"Miksikäs ei, pahatkin haavat kasvavat kiinni", sanoi Arvi Hannunpoika ja asteli nopein askelin pappilan rakennuksen ovea kohti. Hän kolkutti ovelle, sillä oli vielä aikainen aamu. Hetkisen kuluttua avautui pappilan päärakennuksen ovi ja iäkäs kirkkoherran rouva ilmestyi oviaukkoon nähden edessään nuoren kaarlelaissoturin huolestuneet kasvot.

Kummastuneena vanha rouva kuunteli nuoren soturin nopeaa selitystä, että he hakevat suojaa ja apua taistelussa vaikeasti haa-

Silmänräpäyksessä karkasivat hekin pystyyn ja yhtä nopeasti vetäisivät pitkät miekkansa tupestaan, jääden odottamaan päällikkönsä määräyksiä, syöksyäkseen seuraavassa tuokiossa tämän jätessä ulos pirtistä pihalla olevan kasakkajoukon kimppuun.

Mutta Langström kehoitti joukkoaan käymään taaksensa, syrjään kuun valaisemalta keskilattialta asettuen itse oven pihtipieleen, mahtava miekka molempien käsien varassa kohotettuna lyöntiin valmiiksi.

Kauan aikaa ei Langströmin tarvinnutkaan odottaa, kun askeleet lähestyivät ovea. Narahtaen kiskaistiin ovi auki ja sisään alkoi työntyä parrakas, suurikokoinen kasakkapäällikkö, seuranaan joukkonsa. Mutta niinkuin luoti suhahti silloin Langströmin pitkä miekka kookkaan vihollispäällikön päähän. Ääntä päästämättä tämä kaatui hengettömänä kynnyksen sisäpuolelle. Toiset vihollisista vetäytyivät kiireesti takaisin pihalle, Langströmin joukkoineen hyökätessä kasakoiden jälkeen pirtistä pihalle, jossa nyt syttyi tulinen taistelu.

Mutta viholliset, näin odottamattomasta yllätyksestä säikähtäneinä, eivät kyenneet kovaa vastarintaa sissijoukolle tekemään, vaan useiden kaaduttua riensivät toiset ratsujensa selkään ja pakenivat hurjassa epäjärjestyksessä kauas kaarlelaisten ulottuvilta ja koko Turun seuduilta. Langströmin joukko sai näin taas kasakoista loistavan voiton.

Piispan kartanosta viholliset pois häädettyään, kävi sissijoukko jälleen jatkamaan keskeytynyttä lepoansa. Aamulla saavuttiin Turkuun.

Täältä jatkoivat he matkaansa Norjaan ja istua kyyröttivät nyt parhaillaan jäisellä maankamaralla nuotiotuliensa ääressä kokoonkyyristyneinä lumipeitteisen tunturijäätikön juurella myrskyltä suojassa.

Hyinen, luihin asti tunkeutuva pakkasviima ulvoi ja valitti miesjoukon ympärillä pieksäen soturien kasvoja kuin ruoskan siimoilla, näiden vetäessä päänsä turkinkauluksen sisään. Pureva tuuli nuoleskeli ahnaasti paljaita jäätiköitä ja lennätteli kuivia lumihiutaleita hurjassa temmellyksessä korkealle ilmaan.

Parhaansa tehden koetti miesjoukko suojella itseään mereltä päin puhaltavaa hirmuista pakkasviimaa vastaan. Tulta kohentaen ja kuivan puukappaleen nuotioon heittäen äännähti tulta kohentanut soturi, joka olikin joukon päällikkö Pietari Langström: "Nämä alastomat jäätiköt ovat vihollisia, joita vastaan ei koskaan opi sotimaan, nälkä ja hirmuinen pakkanen ovat kaikkia vihollisia vaarallisimmat".

"Eiköhän juuri nämä kaksi vihollista olleetkin ne ainoat, jotka Kaarle-kuninkaamme joukot siellä Etelä-Venäjän paljailla ja hyisillä surman aroilla tuhosivat, eikä tsaari Pietarin joukot?" vastasi Arvi Hannunpoika.

Keskustelu virisi nyt vilkkaampaan käyntiin. Reippaat kaarlelaiset koettivat kuluttaa aikaansa muistelemalla sotaretkillä kokemiaan seikkailuja ja menneitä onnellisempia aikoja, jotka ikäänkuin sadunomaisen hohteen saatuaan astuivat esiin hämäristä muistojen komeroista, saaden hetkiseksi unohtamaan parhaillaan kestettävät kärsimykset ja sytyttäen uudestaan jo melkein sammuneisiin mie-

KALEVA, Seinäjoki

Näytäntökauden ensimäinen **kotimainen äänielokuva**

ANOPPI TULEE

Valmistanut **Suomi-Filmi.** Ohj. **Erkki Karu.** Pääos. MIA BACKMAN — UUNO LAAKSO — EVA VIRTANEN — GEORG MALMSTEN — ELLEN PARVIAINEN — MARY HANNIKAINEN — IIVARI KAINULAINEN y.m. Ark. klo 6,15 — 8,15, sunnuntaina klo 4,15 — 6,15 — 8,15. Liput 8:—, 7:—, lapsilta 5:—.

I.K.L. ja työväestö

Kansanliikkeen nousu oli alunperin nousua myös työväen puolesta. Työmaaterrori raastoi hirveänä painajaisena kaikkialla työväestöä. Ja erikoisesti valkoinen työmies oli sorrettuna. Jos vertaa tilannetta tässä suhteessa ennen kansanliikettä, huomaa, että vaikka vielä hiljaista työömaaterroria paikoin on, on tilanne tässä suhteessa verrattomasti työväestöllemme edullisempi. Sen myöntävät työmiehetkin, punaisetkin, jotka itse joukkojensa painostuksen alaisina ollen kärsivät siitä menosta, mikä ennen kansanliikettä vallitsi työmaillamme.

Punainen lehdistö on aina nostanut hirmuisen äläkän, kun on käynyt selvää selvemmäksi kansanliikkeen vilpittömänä harrastuksena todella olevan työväestön taloudellisen tilan kaikinpuolinen parantaminen. Ja sehän on kansanliikkeen velvollisuuskin. Viimetalviset sanomat tukkityömaitten erittäin alhaisesta palkkatasosta, millä töintuskin työntekijä itse pysyi hengissä, perheestään puhumattakaan, sai kansanliikkeen jyrkästi asettumaan työmiehen puolelle. Samoin m.m. se, että kahdella paikkakunnalla, joitten elinkustannukset ovat yhtä korkeat, työpalkoissa saattaa olla eroa aina 50 % asti. Tai että hätäaputyötä suoritetaan suoranaisesti nälkäpalkalla. Tai että mustaapuseroa kantavankin työmaalla joskus voidaan havaita työmaaterroria. Nämä kaikki ovat sellaisia asioita, joista kansanliike on jatkuvasti saanut aineksia ajamaan työväestömme asiaa. Eduskuntaaloite minimipalkkajärjestelmästä on selvä todistus kansanliikkeen vilpittömästä pyrkimyksestä saada kunnolliselle työmiehelle varatuksi riittävä toimeentulo. Ja että näin on todella asianlaita, ilmenee m.m. siitä, että eräät työnantajien äänenkannattajat ovat nousseet tätä kansanliikkeen aloitetta vastaan.

On selvää, että työmies on jatkuvasti lähentymässä kansanliikettä. Hän näkee, ettei kansanliikkeellä ole ainoastaan sanomaa työmiehelle, vaan vilpitön halu hänen taloudellisenkin tilansa auttamiseen ja parantamiseen. — Saksassa pidetään aikamme eräinä suurimpina sairauksina toisaalta työnantajan ahneutta ja toisaalta työntekijän vihaa. Siellä pyritään poistamaan, ei vain nämät taudin seuraukset, vaan itse taudin syy. Saksassa ymmärretään, että talousjärjestelmät vaihtuvat, uudet astuvat tilalle paremmin vastaamaan aikakauden vaatimuksia. Sellainen on historian kulku. Ja Saksassa on nyt uusi talousjärjestelmä, mikä heidän käsityksensä mukaan on nykyistä vanhurskaampi ja nykyoloissa tarkoituksenmukaisempi. Mutta se onkin ei-marxilainen.

Epäilemättä tämä sama kysymys pian tulee meilläkin päivänpolttavaksi. Taudin syy on poistettava, ei vain sen seurauksia lääkittävä. Ja silloin kansanliikkeen asiaksi jää ratkaisun keksiminen meillä, meikäläisiä oloja silmälläpitäen.

V. V—o.

— **Toverukset.** Mikkeliläinen punalehti Vapaus on kuollut. Sen kustantajain kerrotaan olleen sitä mieltä, että patkulilehdet Länsi-Savo ja Pieksämäen Sanomat ovat tarpeeksi vasemmistolaisia. Jotkut oikeistolaisemmat nosket yrittävät nyt kustantaa Vapautta omalla kukkarollaan.

Rintamamiesyhdistysten varsinaiset jäsenet

Koska rintamamiesyhdistyksen johtokunnat ovat varsin eriävillä perusteilla hyväksyneet yhdistyksiin varsinaisia jäseniä, on liiton hallitus katsonut tarpeelliseksi lähemmin määritellä ne edellytykset, joiden mukaan varsinaiset jäsenet hyväksytään.

Liiton sääntöjen 15 §:ssä sanotaan:

"Rintamamiesyhdistyksen jäseneksi pääsee jokainen hyvämaineinen Suomen kansalainen ainoastaan johtokunnan päätöksen perusteella:

1) varsinaiseksi jäseneksi Suomen tai Suomen heimon vapaussotiin osallistunut henkilö,

2) kannattavaksi jäseneksi liiton tarkoitusperiä kannattava isänmaallinen kansalainen."

Mainitun pykälän 1 kohdan selventämiseksi ja yhdistyksien johtokuntien ohjeiksi on liiton hallitus äskettäin pitämässään kokouksessa määrännyt, että rintamamiesyhdistysten varsinaiseksi jäsenekси voidaan hyväksyä henkilö,

a) joka on ottanut osaa taisteluihin valkoisen armeijan riveissä,

b) joka on kuulunut valkoisen armeijan esikuntiin tai armeijan johdon tai sen joukko-osastojen määräyksestä rintamatakaisiin muodostelmiin,

c) joka on kuulunut valkoisen armeijan huolto-osastoihin,

d) joka on aktiivisesti toiminut Suomen itsenäisyyden ja jääkäriliikkeen hyväksi,

e) joka vihollisen miehittämällä alueella ansiokkaasti ja henkensä vaaralle alttiiksi asettaen on toiminut valkoisen armeijan hyväksi tai joka pyrkiessään vihollisen puolelta valkoiseen armeijaan on joutunut vihollisen vangiksi,

f) joka kohdassa a, b, ja c edellyttämällä tavalla on osallistunut Suomen rajojen ulkopuolella heimokansojen vapaussotiin.

Mikäli yhdistysten varsinaiset jäsenet eivät täytä näitä ehtoja, on johtokuntien siirrettävä heidät kannattaviksi jäseniksi.

— **Suomen Kaasusuojelujärjestö** on ryhtynyt julkaisemaan omaa, etupäässä järjestön jäsenille tarkoitettua lehteä, nimeltä "Kaasutorjunta". Ensimäisessä numerossaan, joka on vast'ikään ilmestynyt, mainitsee lehti, että sen tarkoituksena on selostaa jäsenilleen tärkeimpiä kysymyksiä kaasusuojelun alalta samaten kuin perehdyttää laajempiakin kansalaispiirejä näkemään minkälaiseksi sodankäynti nykyisen aseistuksen varassa voisi muodostua ja mihin toimenpiteisiin se velvoittaa yhteiskuntaa mahdollisen sodan varalta.

— **Unto Karri: LUNASTETUT PÄIVÄT.** Romaani. Unto Karrin uusi romaani "Lunastetut päivät" merkitsee ratkaisevaa taite- ja nousukohtaa hänen tuotannossaan. Karri on kääntynyt psykologiseen romaaniin. Kirjallisuudessamme ei ole aikaisemmin piirretty näin epätavallisella voimalla ja tunteen hehkulla elämänkaarta, joka läpi yhteiskunnan ulottuen kohtalonomaisesti leikkaa aivan toisilleen vastakkaisia, ihmeellisiä elämänpiirejä. Karrin kypsin romaani. — Kustantaja K. J. Gummerus Osakeyhtiö. Hinta 38:—, sid. 40:—.

— **Kapt. Leo Rainio: LEMPEÄ KORVANLEIKKAAJA.** Seikkailuromaani. Kapt. Leo Rainion hurja mielikuvitus on tällä kertaa ottanut temmellyskentäkseen itse 'taivaan valtakunnan', Kiinan. Siellä hallitsee erästä maakuntaa diktaattorin mahtavin elein suomalainen eversti Nathanael Vähänen, joka toisen suomalaisen, sattumalta paikalle joutuneen hyväntahtoisen radiosähköttäjä Punkeron kanssa ottaa voimallisesti osaa palmikkopäitten sisäisiin levottomuuksiin. — Kustantaja K. J. Gummerus Osakeyhtiö. Hinta 28:—, sid. 38:—.

— **Tekniikan ihmeitten 5. vihko ilmestynyt.** Tästä vihkottain ilmestyvästä yleistajuisesta suurteoksesta on nyt ilmestynyt 5. runsaasti kuvitettu vihko. Rautatielaitoksen esittely jatkuu suorastaan mestarilliseksi kasvavalla tyylillä ja kuvausvoimalla. Tähän vihkoon liittyy myös mainio kuvaus, kuinka tavallinen kansalainen kaikkine kommeliuksineenkin suoriutuu matkan päähän antauduttuaan rautatien isälliseen huomaan. Tilattavana myös edullisin vähittäismaksuin. — Kustantaja K. J. Gummerus Osakeyhtiö. Vihon hinta vain 15:—.

— **Tarzan-romaanit.** Huokeahintaiseen kokonaispainokseen Edgar Rice Burroughsin parhaasta seikkailuromaanisarjasta on nyt valmistunut Tarzan ja Oparin aarteet ja Tarzanin viidakkoseikkailuja, kumpaisenkin hinta 15 mk., molemmat yhteensid. 40 mk. Kustantaja on Karisto Oy.

— **"Taskutoveri".** Tätä siroa, liivintaskukoossa ilmestyvää matkalukemistosarjaa on Karisto Oy. jälleen lisännyt parilla uudella numerolla, joiden hinta on ainoastaan 3 mk. Bernard Delaneyn Vainottu viattomuus on vauhdikas rakkaustarina, sir Arthur T. Quiller-Couchin Hyvät ihmiset, kuulkaa! esittelee mestarikertojan, jonka tyyliä tehostaa hyvä huumori.

— **Vaasan Jaakkoo: RAKKAUREN FASKISTIT.** Eteläpohjalaisia murrepakinoita. Vaasan Jaakoon pakinoilla on vanhastaan hyvä maine ja menekki 'Rakkauren faskistit' jatkaa entistä väkevää tahtia. Huumori on yhtä mehevää ja vaivatonta, aiheet yhtä ajankohtaisia ja harmittomia kuin ennenkin. — Kustantaja K. J. Gummerus Osakeyhtiö. Hinta 18:—, sid. 26:—.

TEFAG. 43 w

vuoden 1933 uutuus saapunut. Kuunnelkaa sitä ennenkuin ostatte radion. Koekuuntelun järjestämme Teille sopivana aikana joko kotonanne tai liikkeessä.

Kannattaa kokeilla tätä ulkoasultaankin komeata konetta.

Nurmen Sähköliike Seinäjoki, Puskantie 8, puh. 125.

ASIAMIEHIÄ

joululehtiämme (10 lajia) levittämään otetaan joka kylään, tehtaaseen y.m. Suuri menekki, hyvät palkkiot ja palkinnot. Kuvallinen esittelylehti ehtoineen läh. pyydettäessä.

ARVI A. KARISTO O.Y., Hämeenlinna.

Haluan Karisto Oy:n joululehtien esittelyt ja palkkiotiedot. L.

Nimi .....

Osoite .....

Vaatturiliike

T. Laajanen

Seinäjoki. Puhel. 208.

Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

O.Y. YRJÖ SUNDQVIST

Vaasa, Hovipuist. 13, puh. 242, 1256.

Ensiluokkainen

Kultasepänliike

Siis edullinen **kihlojen, lahjojen** ja **palkintojen ostopaikka.** Paikkakunnan parhaiten varustettu **Optillinen liike.** Zeiss-tuotteiden valtuutettu myyjä. **Huom.! Silmälääkärin hyväksymä optikko.**

Rakennustoimisto

Gunnar Andersson

Tampere.

Rakentaa urakalla ja laskuun.

HOTELLI SEURAHUONE

Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.

Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

Hotelli National

Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:

Loimaan Seurahuone

Puhelin 60.

Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

Operetti-Teatteri

Seinäjoen Rautatiel. talossa

sunnunt. marrask. 5 p:nä kello 20

Mustalaisruhtinatar

3-näyt. operetti.

Lippuja ennak. Nygrénin kaupasta.

Kirvun Luonnonparantola

Kirvu. Oma keskus.

Ostetaan ja myydään

kaikenlaista tavaraa.

Osto- ja Myyntiliike

Ahti Perttu.

liin iloisen toivon kipinän.

Hämärä oli jo laskeutunut seudulle ja saanut soturijoukon keskellä palavan nuotiotulen liekit näyttämään punaisen värisiltä. Ympärillä tummeni jylhä tunturimaisema epäselväksi. Se ikäänkuin katosi sulkeutuvan yön jättiläisesiripun läpinäkymättömän seinämän taakse. Kaukaisen ja hyisen meren mahtavat jättiläishuokaisut säestivät valittaen raskaalla huounnallaan jylhän valtavaa yksinäisyyden surulaulua.

Tätä mahtavaa myrskytuulen ja jään säestämää suruhymniä kuunnellen vaipui tuo yksinäinen kaarlelaisjoukko unen horrokseen kokoonkyyristyneenä lumipeitteisen tunturin juurelle, jo melkein puoleksi sammuneiden nuotiotulien punaisen hohteen ympärille, uneksimaan yön varjojen keskellä kauniista onnen utukuvista tai verisistä miekkojen mittelyistä.

Sammumaisiliaan olevan nuotiotulen ääressä herää muutamia kylmän jo melkein kangistamia miehiä. Tulta kohentaen ja siihen vähän puita lisätään ja taas alkaa nuotio iloisesti räiskyen palaa. Se saa kohmettuneet miehetkin reippaammiksi. Keskustelukin alkaa vähitellen viritä. Haukotellen ääntää päällikkö: "Alkaakin aamu jo sarastaa, kun noin selvästi tunturien huiput erottuvat. Eiköhän olisikin kohta jo lähdettävä liikkeelle?"

"Kyllä tässä jo tien erottaa ja etelämpänähän illalla sitten ollaan", murahtaa turkkinsa kauluksen sisältä vanha, pitkäviiksinen soturi päällikölleen vastaukseksi, jäähileitä viiksistään pyyhkien.

Toisetkin, tähän saakka melkein nukuksissa kyyröttäneet miehet heräävät nyt kokonaan valveille, ravistelevat itseään, haukottelevat ja yhtyvät ottamaan osaa keskusteluun. Kaikki ovat kylmästä kömpelöiksi kohmettuneet. He lämmittelevät käsiään tulen hohdossa ja ravistelevat reippaasti ruumistaan, saadakseen verensä kovemmin kiertämään.

Tällä välin hahtuu hämärä jo valjuksi aamuksi. Sitten syövät miehet niukan aterian sa, kiinnittävät miekkansa huolellisesti vyöhönsä, laukut ja musketit selkään ja nousevat suksilleen alkaen hiihtää jyrkkiä tunturien kupeita, liukkaita lumi- ja jäälakeuksia etelään päin. Päämääränään on Fredrikstenin linnoituksen lähiseutu.

Päivä oli jo iltaan kallistumassa, kun sissijoukko lähestyi asutuimpia seutuja. Norjan ja Ruotsin rajaa pitkin hiihtäen kävi kulku nopeasti. Vain muutaman päivämatkan päässä oli enää Fredrikstenin linnoitus. Kulkua jatkettiin kiireesti yhä eteenpäin, kunnes pimeän tulo teki matkan jatkamisen hankalaksi ja liukkaiden rotkojen yli pääsemisen hyvin vaaralliseksi. Kaarlelaisjoukon oli taaskin pakko pysähtyä yötä viettämään.

Vielä muutaman päivän yhtämittaa eteenpäin hiihdettyä, saavuttiin viimeinkin eräänä päivänä Norjan ja Ruotsin rajan eteläkärkeen, jossa Skagerrakin suulla lähellä Ruotsin rajaa sijaitsee Fredrikstenin linna.

Täällä metsässä, lähellä Fredrikshaldin lahden rantaa, noin penikulman päässä Fredrikstenin linnasta, kohtasi Langströmin johtama sissijoukko suuren norjalaisen aseistetun talonpoikaisjoukon, joka hyökkäsi sen kimppuun. Syttyi ankara taistelu kaarlelaisten ja norjalaisten väillä.

Norjalaisen talonpoikaisjoukon johtajalta lävisti miekka olkavarren ja toinen isku sattui käteen. Tulisimmassa taistelun melskeessä huusi hän miehilleen: "Pojat! Kaatakaa maahan nuo Kaarlekuninkaan miekkamiehet, älkää väistykö, iskekää tapparoilla, sohikaa keihäillä ja tuurilla!"

Langström oli haavoittunut oikeaan käsivarteen, jaksaen vain vaivoin erää pitää kädessään pitkää ja painavaa miekkaansa. Hänen ympärillään olevista miehistä useimmat lyötiin kuoliaaksi. Mutta Langström taisteli sankarillisesti jäljellä olevien joukkonsa jäännösten kanssa.

Hämärässä metsikössä ja lahden jäällä virui jo kaatuneita kaikkialla. Haavoittuneina ja verta vuotavinakin pienen karoliinilaisjoukon jäännökset pitkine miekkoineen tekivät tuhoisaa jälkeä piirittävien vihollisten riveissä. Yhä kaikuivat vielä Langströmin lujalla äänellä huudetut komento- ja kehoitussanat läpi taistelun melskeen kauas lahden jäälle ja metsään. "Kuninkaan puolesta! Kaarle-kuninkaan tavoin eteenpäin! Katsokaa! Nuo tappara- ja tuuramiehet alkavat väsvä ja lähteä pakoon; maineikkaat miekkamme uskollisesti meitä auttavat! Voittorynnäkköön Kaarle-kuninkaan puolesta!"

Verta vuotavana, miekallaan eteensä ja sivuilleen raivokkaasti lyöden, kehoitti Langström harvoja jäljellä olevia miehiään kaatamaan ympäriltään vihollisia ja ihmeellisintä oli, että norjalaiset alkoivat todella väistyä noiden viimeisetkin voimansa ponnistaneiden kaarlelaisten hirmuisen veristä jälkeä tekevien miekkojen tieltä.

Perääntyessään jääile, Langströmin joukon takaa-ajamina, huomasivat norjalaiset kaarlelaisjoukon vähyyden ja siitä rohkaistuneina kääntyivät jälleen monisatalukuisina hyökkäämään Langströmin joukon jäännösten päälle.

Langström, joka oli haavoittunut käsivarteen ja rintaan, alkoi runsaasta verenvuodosta nopeasti heikontua. Mutta kooten viimeisetkin voimansa, huusi hän reippaasti kaikuvan lujaäänisen komennon joukolleen: "Kaarle-kuninkaan miehet, kaikki ympärilleni!" Saatuaan miehensä kokoon antoi hän voimakkaan, kauas kuuluvan uuden komennon: "Kaarle-kuninkaan miehet! Kaadetaan ja ajetaan pakoon vihollinen! Keskelle vihollisjoukkoa! Kaarle-kuninkaan nimessä! Eteenpäin!"

Sitten Langström raivasi nopeasti tiensä vihollisjoukon keskelle, joka oli monta vertaa lukuisampi kuin hänen omansa. Miehet löivätkin norjalaisjoukon hajalle.

Taistelu päättyi. Sissipäällikkö Pietari Langströmin johtamasta satakaksikymmentä miestä käsittävästä joukosta pelastui ainoastaan kaksikymmentäkaksi kaarlelaissoturia, joiden joukossa oli kaarlelaisjoukon toinen päällikkö Arvi Hannunpoika ja eräs vanha karoliinisoturi.

Pimeältä lahden jäältä ja rantametsiköstä kantautui heikosti kuuluviin jonkun vaikeasti haavoittuneen miehen vihlova valitus ja kauempaa Fredrikshaldin lahden usvaiselta jäältä erottuu kuuluviin kahdenkymmenen taistelussa eloon jääneen, Ruotsinpuoleiselle rannalle hiihtävän kaarlelaisen äänet, suksien ja sauvojen suhahtelut.

Mutta lumisten rantakivien päällä talviyön tähtien himmeässä usvahämärässä erottuu kahden istuvan karoliinilaissoturin tummat hahmot. Jäällä heidän edessään ja puiden juurilla häämöittävät

ISÄNMAALLISEN KANSAN-. LIIKKEEN KESKUSTOIMISTO.
Helsinki.
Kaisaniemenk. 6 A. 30.
Järjestöjohtaja: Puh. 35242.
Toimisto: Puh. 21640.
Taloustoimisto: Puh. 26404.

IKL:N ETELÄ-POHJANMAAN PIIRIN TOIMISTO
Seinäjoki, Kauppakatu 9. Puh. 246.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: VILHO VIITA

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Kauppakadun 9:ssä, varat. I. Talvitien talossa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 9—16.

Tilaushinnat 1934:

Koko vuosi 40 mk., puoli vuosi 25 mk., neljännesvuosi 15 mk., kuukausi 5 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., tekstissä 1:20 mk. ja ennen tekstiä 1:40 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus. — Määrätty paikka 10 % korotuksin.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.